

Türelem modellt terem

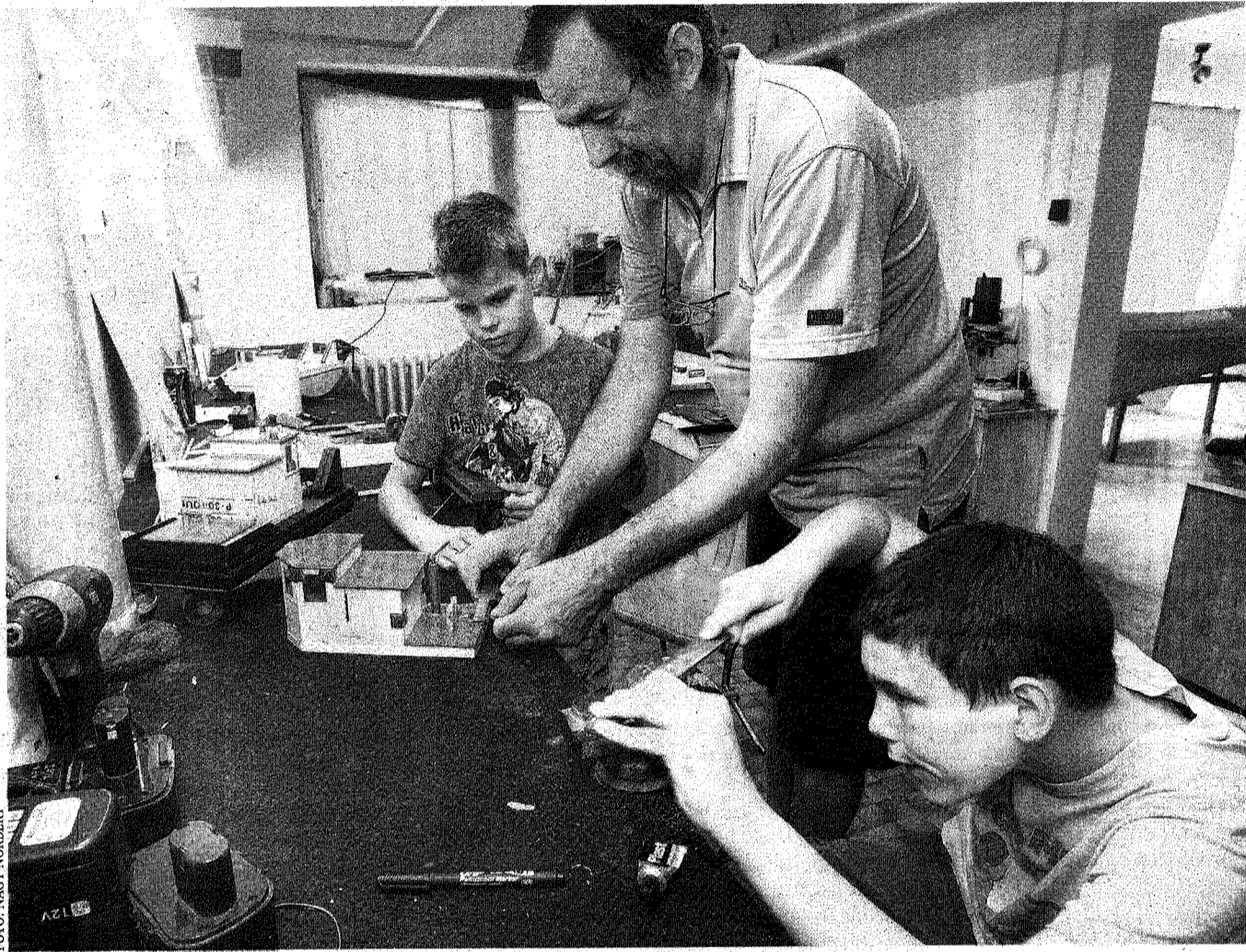
A Fejér Megyei Modellező Egyesület szakkörébe gyerekek is járnak

Székesfehérvár (sl) – Némi fűrészelés, ragasztás egy kis festés, és már kész is az új kis hajó, ami egy távirányító segítségével, probléma nélkül szeli a habokat, akár a nagyok – gondoljuk mi, laikusok.

A dolgok azonban sokkal bonyolultabbak. Völgyi László, a Fejér Megyei Modellező Egyesület tagja, és a szakkörbe járó gyerekek meséltek másfél méteres hajókról, versenyekről, csapatmunkáról és egy hobbiról, ami egy egész életen át elkísérhet bennünket, ha úgy akarjuk, no és persze, ha rendelkezünk némi (vagy inkább rengeteg) türelemmel...

– Az egyesület közel hetven éve létezik, de csak az utóbbi pár esztendőben foglalkozunk gyerekekkel. Eleinte csak nyolc-tíz általános iskolás járt építeni, de a mostani őszt már huszonkét lelkes fiúval kezdtük. Ez a létszám idővel hárommal csökkent, de a kitartóbbak még most is rendszeresen járnak a foglalkozásokra hetente egy vagy akár két alkalommal, ahogy idejük engedi – mesélte büszkén a gyerkőcök oktatója, aki maga is a modellezés szerelmese. Mint mondta, majdnem mindenki életében eljön az az időszak, amikor rövidebb-hosszabb időszakra hanyagolja ezt a hobbit, főleg a csajozós kamaszévekben, azonban később valószínűleg újra visszatér a modellezéshez.

A kérdésre, meddig tart egy-egy hajó megépítése, készségesen felel: – Ezt gyereke válogatja, s természetesen attól is függ, milyen nehézségű hajót készítenek. A folyamat eltarthat három hónapig vagy akár három évig is. Fontos, hogy a hajókat precízen rakjuk össze, ezért, az elrontunk valamit, azt újra kell csinálnunk. Ez a gyerekekre

Völgyi László mellett sokat tanulnak a fiatalok, nemcsak a modellezés, de a türelem is „házi feladat” a gyerekeknek

is igaz, ahogyan a másik alapszabály is érvényes minden modellezőre: nem hagyunk félbe munkát. Ha az egyik tanítvány abbahagy egy hajót és nem jár többé, azt egy másik folytatja. Messziről is látszik, az ifjú, tízes éveik elejét taposó titánok nem tartják túl nehéznek a sokszor tenyérnyi, mások méteres makettek elkészítését. Élvezik, szeretik, attól függetlenül, mennyire ügyesek. Mert, mint azt László is elmondta, ez nem időre megy, a kézügyesség pedig tanulható. Ami viszont elengedhetetlen, az a türelem, a nyugalom és természetesen a kitartás.

A szülők és a hobbi idősebb

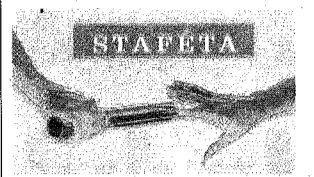
művelői csak ritkán avatkoznak bele a tanoncok munkájába. Nem készítik el helyettük a modelleket, hagyják, hogy egy idő után önállóan dolgozzanak, hisz akkor a végeredményt is nagyobb örömmel övezi. De a fiúk egymást szívesen segítik, próbálják arra nevelni őket, hogy a versenyen kívül ne vetélkedjenek egymással. Persze vannak viták és meggyőző mókázás, egymás ugratása is, de, mint mondják, ez nem komoly.

Arra a kérdésre, melyiket szeretik jobban, a számítógépes játékokat vagy a modellezést, már megoszlik a társaság véleménye, hisz ők is szoktak netezni, tévézni, de a

modellezést nem adnák fel. – A fiam nagy élményként éli meg mind a készítést, mind pedig azt, amikor már a kezében van a mű. Ez ad neki egy kis lökést – árulta el Kaposi László, az egyik büszke apa. Völgyi László szerint mindez annyiban egy gyorsalpoló képzésnek is nevezhető, hogy a gyerekek már eleve egy vákuumformázott poliészter hajótestet kapnak, amit utána nekik kell kivágniuk. Ezután kerül fel rá a szintén vágásra szoruló hajótest. Végül pedig a kabin ablakokkal, kéményvel, tetővel, amit a gyerekek már maguk formálnak, ragasztanak és festenek – a benne lévő sebességszabályzóról nem is beszélve. Az oktatók

folyamatosan biztatják a kicsiket, hogy játsszanak a fantáziájukkal s alkalmazzák akár az iskolában megtanultakat is. A fiatalok pedig ötletelnek. Így született meg sprays doboz kupakjából az új típusú burkolat, használt filctollból ágyúcső és sok egyéb ötlet, ami előreviszi a makettkészítés tudományát.

– A cél az, hogy később ne csak hajókkal foglalkozzunk, hanem járműveket és kisházakat is lemodellezzünk. Nemrég vágunk bele egy vasúti terepasztal készítésébe, de dolgozunk egy Legószakkör beindításán is. Persze mindig a modellezés lesz az első – tette hozzá Völgyi László.

Gulyás Oldal Tamással

MOTIKÁNÉ TÓTH ÉVA a Belvárosi I. István Középiskola Bugát Pál Tagintézményének igazgatója múlt héten azt kérdezte Gulyás Oldal Tamástól, a Fehérvári Polgárok Egyesületének vezetőjétől, hogy milyen módon vesz részt a város életében, illetve, a rendezvényekbe miként tudja bevonnai a fehérváriakat.

– **TERMÉSZETESEN** az egyesületen keresztül, mely idén már a tizennyolcadik születésnapját ünnepli és negyven tagot mondhat magáénak. Az egyesület célja, így az én célom is Székesfehérvár hagyományainak megőrzése, a város szeretetére nevelés és a kulturális élet felvirágoztatása. Ennek érdekében több rendezvényt is szervezünk, például a Katalinok köszöntését a Kati néni szobránál, már tízedik éve minden november 25-én. Körülbelül negyedik éve bonyolítjuk le a Márton-napi ünnepséget, mely fehérvári hungarikumnak számít, és ugyanezen a napon libafesztivált is rendezünk idén. Ezek mellett sokan látogatják, kedvelik az egyesület által megrendezett Katalin-bált, illetve a környezetvédelmi napok is népszerűek.

A STAFÉTÁT Minárikné Ambros Magdolnának, a Széna Téri Általános Iskola igazgatójának adom tovább. Kérdésem: Miként valósul meg az általános iskolákban a tehetséges gyermekek felkarolása, illetve, hogy próbálja az iskola bevonnai a civil szervezetet az iskola életébe?

SEBESTYÉN LILLA

A STAFÉTA KÖVETKEZŐ VENDÉGE:
MINÁRIKNÉ AMBROS MAGDOLNA

Az sem baj, ha monokróm a gyerek!

A gyerekrajzok sok elfojtásra világíthatnak rá - mondja az elemző nagymama

Székesfehérvár (kn) – Csak fekete színnel rajzol a gyerek? Piros foltokat csinál tarka pillangók helyett? A papír szinte kiszakad a vonalkázásától? Kell-e aggódni a szülőnek mindezért, s egyáltalán, mit mutathatnak nekünk a gyermekrajzok?

Négyéves kisfiút vittek szülei a nevelési tanácsadóba. A kicsi néhány hete húzódozott az elalvás-

tesen nem közölték a kisfiúval, ám ő mégis megrajzolta meg nem születő kistestvérét...

Ilyen és hasonló történeteket sorjáthatna, aki gyermekrajzok elemzésével foglalkozik. Azt régtől tudják az óvónők és iskolai pedagógusok is, hogy a gyermek a játék mellett rajzaiban fejezheti ki leginkább az érzéseit, köztük azt a sok-sok elfojtást, dühöt, agressziót, amelyet szülei-nevelői a hétköznapi életben a nem kívánatos viselkedés kategóriájába soroln-

egy másik, hatékonyabban elemző is, amellyel valóban részletesen lekövethető a gyermek érzelmi világának változása.

– Magam is kétunokás nagymama vagyok, s nem akartam, hogy az unokáim úgy nőjenek fel, hogy egy már nem természetes mennyiségű agressziót hordozó világot lássanak maguk körül. A gyermeket érő agressziómennyiség megfigyelésére a legjobb megoldásnak a mese tűnt, de azt is megláttam, hogy felnőttként nem

módszer újszerű, és igen kevesen művelik Magyarországon. Egyikük Márja, aki több rajzból, másfél órás elemzés alapján alakítja ki véleményét.

– Azt szokták hallani a szülők, baj van a gyerekekkel, mert csak fekete színt használ, vagy vörössel színez, lefelé görbülő száju embereket rajzol. Holott a szülő azt szeretné, ha kisfia, kislánya képén mosolygós napocska sütne a zöld rét fölött, amelyen színes pillangók szálldosnak.

